گزارش خبر
NEWSREPORT
کد خبر: ۴۵۳۷۶۹
دوشنبه ۱۲ مهر ۱۴۰۰ ۱۱:۳۳

اپوزیسیون سازی روسای جمهور/ در آینده منتظر اپوزیسیون‌شدن رئیسی هم باشیم؟!

کدام رفتار محمد خاتمی در همه این سال‌ها رنگی از اپوزیسیون داشته است؟ رئیس‌جمهوری که سال‌هاست ممنوع‌التصویر است و کمتر سخنرانی تند و ساختارشکنانه‌ای از او شنیده یا خوانده شده است! این به‌طور مشخص درباره مرحوم هاشمی‌رفسنجانی هم صدق می‌کند. اگرچه در این سال‌ها نقدها و اعتراض‌هایی جدی داشت، اما کنش سیاسی او که سال‌ها یکی از ستون‌های اصلی نظام جمهوری اسلامی بوده است، هیچ قرابتی با تعریف اپوزیسیون نداشت.

به گزارش خبرنگاران جامعه گزارش خبر، آنچه اخیرا رحیم‌پورازغدی به آن اشاره کرده است، نکته تازه‌ای نیست؛ پیش‌تر رئیس اسبق قوه قضائیه نیز گفته بود و برخی دیگر از اصولگرایان هم. «اپوزیسیون‌خوانی» رؤسای جمهور سابق تا پیش از پدیده احمدی‌نژاد سابقه نداشت؛ تنها نمونه‌ای که به واقع نقش و رخ اپوزیسیون به خود گرفت، بنی‌صدر بود. اما به‌تازگی اصولگرایان اصرار خاصی دارند انتقادها را به پای چیزی دیگر بنویسند و با اصرار عجیبی رؤسای سابق جمهور را اپوزیسیون خطاب کنند. حسن رحیم‌پورازغدی اخیرا در یک سخنرانی پیش‌بینی کرده که حسن روحانی هم قرار است اپوزیسیون شود.

او گفته بود: «در یک مقطعی بنی‌صدر اپوزیسیون بوده و بعد از آن هم هاشمی، خاتمی و احمدی‌نژاد اپوزیسیون شدند و فکر می‌کنم روحانی هم در حال تبدیل‌شدن به یک اپوزیسیون است؛ البته تبدیل‌شدن این افراد به اپوزیسیون به معنای معیوب‌بودن سیستم نیست». در عین حال، او توضیح نداده پس در این صورت باید در چهار یا هشت سال آینده منتظر اپوزیسیون‌شدن رئیسی هم باشیم؟

سه سال قبل صادق آملی‌لاریجانی در جلسه مسئولان عالی قضائی گفته بود: «متأسفانه برخی نیز که خود سال‌ها در بالاترین مناصب کشور مسئولیت داشته‌اند و امروز باید بزرگ‌ترین پاسخ‌گوی شرایط فعلی باشند، فضا را آماده موج‌سواری دیده‌اند و چهره مخالف و اپوزیسیون به خود گرفته‌اند. چنان‌که می‌بینیم این افراد پیاپی سخنانی علیه نظام و به‌ویژه دستگاه قضائی بر زبان می‌آورند و غافل هستند که مردم بصیر و فهیم ما، آنها را می‌شناسند و غوغاسالاری آنان را نیز دیده‌اند، بریز و بپاش‌های آنها را هم دیده‌اند.مسئولان قضائی و قضات شریف توجه داشته باشند که ما در برهه حساسی قرار داریم و به واسطه برخی سودجویی‌ها، اعتماد مردم در بخش‌هایی مخدوش شده است».

همان زمان مشخص بود که مخاطب سخنان او، محمود احمدی‌نژاد بوده است. ناصر ایمانی، فعال سیاسی اصولگرا نیز قبلا در موعد انتخابات‌های گذشته گفته بود مواضعی که احمدی‌نژاد در یکی، دو ماه اخیر اتخاذ کرده، نشان می‌دهد که نمی‌خواهد صلاحیتش تأیید شود و او در پی شکل جدیدی از اپوزیسیون داخلی است.

بااین‌حال، آنچه ازغدی را درباره روحانی به وادی پیش‌بینی برده است، سایت اصولگرای جهان‌نیوز سال ۹۵ درباره‌اش حکم قطعی صادر کرده و در گزارشی با عنوان «دو لایه متضاد سیاسی حسن روحانی، نگاهی کوتاه به اپوزیسیون‌بازی‌های آقای رئیس‌جمهور» نوشته بود: «موضع‌گیری‌های روحانی در برابر برخی از بیانات مقام معظم رهبری در طول سه سال اخیر در کانون توجهات قرار گرفته و باعث جنجال شده است. مواردی که حتی باعث سوءاستفاده دشمنان و رسانه‌های ضد انقلاب نیز شده‌اند.

در برخی از موارد سرعت این موضع‌گیری بسیار قابل تأمل و حتی تعجب‌انگیز است. به محض اینکه رهبر معظم انقلاب درباره موضوعی اظهارنظر می‌کنند، حسن روحانی در مقابل آن واکنش نشان داده و در جهت معکوس نظر می‌دهد».

این سایت با برشمردن برخی اظهارنظرها و عملکردهای روحانی تا آن سال، نتیجه گرفته بود که «در یکی از آخرین موارد می‌توان به نقد دولت‌های گذشته اشاره کرد. این موضع‌گیری روحانی نیز القای مخالفت‌خوانی و ایفای نقش اپوزیسیون با بیانات رهبری را داشت… رفتارها و گفتارهای این‌چنینی حاصل هرگونه دستور کار سیاسی یا انتخاباتی هم باشد، حاصلی جز القای تز دشمنان انقلاب برای جاانداختن دوگانگی در حاکمیت ایران ندارد.

روحانی به‌عنوان رئیس‌جمهور مورد وثوق نظام و مردم، می‌بایست کارنامه اجرائی قوی و کارآمدی عرضه کند تا از قبل آن کشور ایران در منطقه و جهان سرآمد شود، نه آنکه با فروکاستن از نقش ریاست‌جمهوری به اپوزیسیون و بازی در زمین دیگران، راه توسعه و آبادانی را کج نمایید!». اما در همه این سال‌ها رئیس‌جمهوری که بیش از دیگران در معرض اتهام اپوزیسیون قرار گرفته، محمود احمدی‌نژاد بوده است که درباره‌اش گفته‌اند «پُز اپوزیسیون» به خود گرفته است.

ازغدی در حالی ادعای اپوزیسیون‌شدن رؤسای سابق جمهوری را مطرح کرده بود که در خودش توان و لزومی برای توضیح‌دادن درباره مصادیق و نمونه‌ها ندیده است. برای نمونه، کدام رفتار محمد خاتمی در همه این سال‌ها رنگی از اپوزیسیون داشته است؟ رئیس‌جمهوری که سال‌هاست ممنوع‌التصویر است و کمتر سخنرانی تند و ساختارشکنانه‌ای از او شنیده یا خوانده شده است! این به‌طور مشخص درباره مرحوم هاشمی‌رفسنجانی هم صدق می‌کند. اگرچه در این سال‌ها نقدها و اعتراض‌هایی جدی داشت، اما کنش سیاسی او که سال‌ها یکی از ستون‌های اصلی نظام جمهوری اسلامی بوده است، هیچ قرابتی با تعریف اپوزیسیون نداشت.

امیر محبیان، تحلیلگر و روزنامه‌نگار اصولگرا که این روزها کمتر مصاحبه می‌کند یا می‌نویسد، سال ۹۱ در روزنامه رسالت در سرمقاله خود به نکته جالبی اشاره کرده بود. او در نوشته خود با عنوان «با رؤسای جمهور ایران چه کنیم» معتقد بود این رفتار اشتباه اصولگرایان است که رؤسای سابق جمهور را به وادی اپوزیسیون‌سازی سوق می‌دهد.

محبیان با اشاره به سرنوشت بنی‌صدر، هاشمی، خاتمی و احمدی‌نژاد نوشته بود: متأسفانه به‌گونه‌ای عمل کرده‌ایم که بیگانگان، رؤسای جمهور سابق ما را به چشم طمع‌گاه سرمایه خود می‌پندارند.

محبیان با اشاره به اینکه قصد ندارد درباره نگاهی که به رؤسای جمهور شده، منتقدان را محق یا رؤسای جمهور را مبرا تلقی کند، نوشته بود: «ولی پرسش اساسی در این است که اشکال کجاست؟ چرا جز یک مورد کسی سر به سلامت نبرده است؟ آیا اشکال در قانون اساسی و ساختار قانونی ماست که از رؤسای جمهور اپوزیسیون یا شبه‌اپوزیسیون می‌سازد؟ یا این امر به خصلت‌های اخلاقی و سیاسی برگزیدگان این منصب یا ناپختگی‌های سیاسی برمی‌گردد؟ آیا پس از گذشت بیش از ۳۰ سال نباید به این پرسش واضح پاسخ دهیم؟ پیش از این نیز نگاشته بودم که رؤسای جمهور کشور که برگزیده

یک ملت هستند، برای ما باید چونان سرمایه‌هایی ارزشمند تلقی شوند؛ سرمایه‌هایی که البته نباید به دور از تیغ‌های نقد باشند ولی با آنان نیز نباید آن‌چنان بی‌برنامه برخورد شود که در مواجهه با جوانان و توصیف تاریخ انقلاب اسلامی دچار گرفتاری شده و دائما بگوییم: بنی‌صدر رئیس‌جمهور نخستین بود ولی بعد ضد انقلاب شد؛ هاشمی دو دوره رئیس‌جمهور بود ولی بعد از راه انقلاب برون افتاد؛ خاتمی دو دوره رئیس‌جمهور شد ولی سکولار و در پی براندازی بود؛ احمدی‌نژاد هم دو دوره رئیس‌جمهور شد ولی هرچند اصولگرا بود، صدر جریان انحرافی و… هم بود.
عرف آن است که در جهان رؤسای جمهور در مسند قدرت، سرمایه در گردش هستند و در دوری از مسند، سرمایه پس‌انداز که در زمان مناسب در جهت منافع ملی به کار می‌آیند. اما آیا ما این سرمایه‌ها را به‌گونه‌ای پس‌انداز می‌کنیم که روزی به کار آیند؟ بگذریم که متأسفانه به‌گونه‌ای عمل کرده‌ایم که بیگانگان، رؤسای جمهور سابق ما را به چشم طمع‌گاه سرمایه خود می‌پندارند»